

Jarosław Koziara – Land Art na lotnisku – wszystko jest jednością

Przedmiotem niniejszej rozprawy doktorskiej jest Land Art wykonany w 2014 roku na terenie lotniska Lublin Airport. Ta artystyczna realizacja nie istnieje już jako obiekt, a prezentuję ją w formie fotograficznej dokumentacji, składającej się z kilkunastu fotogramów. Pomysł, idea i koncepcja tego przedsięwzięcia pojawiły się na długo przed jego wykonaniem. Skala, specyfika miejsca oraz konieczność uzyskania stosownych pozwoleń wymagały trzech lat przygotowań i zabiegów poprzedzających realizację. Pierwotny projekt wielokrotnie ewoluował w treści i formie, a także zmieniał swoją lokalizację. Determinacja i upór spowodowały, że zrealizowałem zamierzony cel, choć jego materialny żywot nie był zbyt długi, ale takie są prawa działań w przestrzeni publicznej, mających szereg rozlicznych uwarunkowań, którym niejednokrotnie zmuszony jestem ulegać. Ten „opór materii” wpisany jest w tego rodzaju działania i niejednokrotnie decyduje on o ostatecznym kształcie naszych idei.

W niniejszej rozprawie prezentuję historię, przebieg realizacji, jej koncepcję i dokumentację wraz z zarysowanym potrzebnym kontekstem – jest nim skrótowo opisany land art w Polsce i na świecie, uwarunkowania osobiste, które pchnęły mnie do zainteresowania tą dziedziną, a także pokrewne prace i obszary działalności.

Ideą przewodnią mojej realizacji jest afirmacja życia, witalności, siły i troska o naturę, której jesteśmy częścią składową. Chciałem również wyrazić swój zachwyt nad światem, w którym żyję i od którego zależy moje życie. Pragnąłem także uświadomić sobie, a może i innym, że w pewnym stopniu, być może niewielkim, ten świat zależy również ode mnie, od nas.

Jako że od kilkunastu lat zajmuję się sztuką ziemi, której istotą jest łączenie kultury, sztuki i natury, postanowiłem stworzyć dzieło żywe, organiczne, które nie tylko wykorzystuje siły przyrody, ale i o niej opowiada. Za przestrzeń do realizacji tej koncepcji wybrałem nieprzypadkowe miejsce – nowo powstające lotnisko, miejsce symbolicznego i fizycznego styku nieba i ziemi.

Moją pracę tworzą dwie mandale – Słońca i Księżycy. Ta pierwsza wyraźnie większa, bardziej ekspresyjna i urozmaicona w swojej formie odzwierciedla słoneczną energię. Mandala księżycowa, mniejsza, o minimalistycznym charakterze wskazuje na pasywny charakter tej planety. W projekcie znajdowało się także kilka mandali gwiazdnych i kształt pszczoły, jednak do ich realizacji nie doszło z przyczyn ode mnie niezależnych.